Anul al 58-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei / În străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 195 Marţi 22 Iulie 1941
8 Pagini

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ŢARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE
IN ŢARA
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CALĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

„ASOCIAŢIUNEA" SIBIIU

LĂMURIRI NECESARE

Ne-am plâns până acum că n'avem încă un serviciu statistic riguros organizat în ce priveşte producţia agricolă, care să ne fi permis a întreţine o evidenţă exactă a stocurilor, în orice moment. Neajunsurile lipsei acestui serviciu le-am resimţit adeseori în greutatea de a ne orienta în politica exportului şi în dibuiala cu care am procedat la reglementare chiar a comerţului intern de cereale. Datorită lipsei unei catagrafii exacte a disponibilităţilor ne-am trezit acum patru ani cu o situaţie deficitară a porumbului, ceeace ne-a constrâns să importăm porumb dela Iugoslavi în proaste condiţiuni, după cum altă dată, contând pe o situaţie optimistă a prisosurilor de grâu, am forţat exportul acestei cereale, pentruca în cele din urmă să ne trezim lipsiţi de necesarul consumului intern, pe care l'am recuperat mai târziu tot pe calea importului. Chiar în ce priveşte recolta de grâu a anului trecut, datorită aceleiaşi lipse de informaţie exactă, nu ne-am putut hotărî să adoptăm din vreme sistemul raţionalizării consumului, aplicat la fabricaţia pâinei, ceeace ne-ar fi scutit desigur, de amestecul în proporţie prea mare a mălaiului în prepararea pâinei, atunci când a trebuit să apelăm la această soluţie.

Ei bine, acum, când prin recentul decret-lege pentru stabilirea producţiei şi reglementarea comerţului şi circulaţiei cerealelor, ne-am asigurat în fine, un serviciu obligator de înregistrare a producţiei, a nevoilor de consum şi de însămânţare, din nefericire s'au ivit răuvoitori, cari, interpretând tendenţios aceste măsuri, încearcă să vâre în capul cultivatorului ţăran, că prin aceste măsuri nu se urmăreşte altceva decât să se ridice producătorului chiar de pe arie produsul muncii lui, cu intenţia criminală de a provoca astfel stări de alarmă şi de agitaţie cu totul nejustificate în rândul producătorilor.

Or, atât din cuprinsul decretului-lege pomenit, cât şi din explicaţiunile date chiar a doua zi de d. subsecretar de stat al aprovizionării, s'a putut vedea, că scopul esenţial urmărit prin decret este acela al creierii unei evidenţe a producţiei, pe de o parte, şi a necesităţilor de consum, pe de altă parte, care să asigure în tot momentul o bună aprovizionare a armatei şi a populaţiei civile, cum şi o raţională folosire a eventualelor prisosuri, fie prin înfiinţări de stocuri de prevedere, fie pe calea exportului.

Dacă în cadrul organizării acestei evidenţe, s'a simţit şi nevoia reglementării comerţului şi circulaţiei interioare a cerealelor, aceasta a fost impusă tocmai în interesul bunei funcţionări a sistemului chemat să garanteze îndestularea nevoilor de consum ale ţării.

Iată dece, datoria tuturor factorilor în contact cu pătura noastră producătoare, caşi a tuturor bunilor români, este nu numai de a reprima pe loc orice încercare de răstălmăcire a noilor măsuri, dând pe mâna autorităţilor pe agenţii turburători, dar şi de a lămuri cu răbdare pe cei direct interesaţi asupra scopului adevărat al noului decret-lege şi în deosebi al obligaţiei cultivatorilor de a-şi declara producţia, obligaţie care serveşte exclusiv un interes statistic, în scop de-a se asigura o cât mai desăvârşită îndestulare a ţării.

Nu trebue să se uite mai ales, că producătorul rămâne stăpân pe rodul muncii lui, că el poate să vândă prisosurile declarate oricărui cumpărător autorizat şi că — ceeace este esenţial pentru el — rostul noilor organe (oficiul central şi oficiile judeţene ale cerealelor) este îndeosebi acela de-a asigura preţul remunerator fixat din oficiu pentru recolta de grâu din anul acesta.

Decadenţa Rusiei

In groasnica luptă desfăşurată între popoarele moscovite şi forţele germanilor cu aliaţii lor, Rusia Sovietică s'a dovedit încă odată putregaiul în care se sbate jumătate din bătrânul continent.

Pentru cunoscătorii politicei ruseşti, fenomenul de acum era de mult aşteptat şi doar simplei întâmplări — sau nepăsării celorlalte popoare europene, — şi-au putut ruşii desvolta în deplină libertate ideile lor de desagregare socială, politică în adevăratul înţeles al cuvântului, urmată de acea economică.

Mulţimea popoarelor răsăritene, deosebite ca limbă, credinţă şi obiceiuri, condusă prin asuprirea celor de sus, dela cel dintâi ţar până la tiranicul dictator de acum, era supusă şi părea credincioasă nu în virtutea unei convingeri, care să-i ducă în „raiul" pământean, ci în acnutului şi tuturor fără-de-legilor.

Rezultatele se văd; dezastrul abia început va trebui să meargă până la capăt, pentru uşurarea întregei omeniri, reparându-se astfel cea mai monstruoasă apariţie de iad cunoscută în istorie.

Cele petrecute de aproape un sfert de veac în Rusia, au fost rezultatul unei greşite politici, urmată cu sfinţenie dela începutul domniei lui Petru cel Mare şi mai ales sub Ecaterina II.

Am înainte — Ruşii şi Românii — de D. S. Moruzi; o carte uitată de altfel ca şi autorul ei. Apărută în 1906, lucrarea conţine mai multe articole publicate înainte. Toate cele 240 pagini ale lucrării sunt interesante, dar unele sunt profetice.

Spicuind, iată ce găsim la pag. 2-3: „Noroade multe, de diferite seminţii şi limbi, deprinse de mult a purta acea haină întunecată a cuceriţilor prin spadă, acea denumire obştească, dar mincinoasă, de Popor Rusesc, acea tăgăduire a tot ce are omul mai sfânt şi mai curat în suflet, adică *dragostea de neam şi de ţara unde s'a născut*, noroadele acestea, râvnind la drepturile şi libertăţile popoarelor omogene, visează acele drepturi şi pentru dânsele, dar prin alcătuirea unei Rusii mare, liberă, constituţională, ba chiar republicană.. uitându-şi trecutul şi obârşiile lor!

„Inconştiente şi zăpăcite, la prima licărire de libertate, ele o amestecă cu ideea de estindere, ideea de dreptate cu ideea de asuprire, vor să răstoarne pe împărat, dar să-şi păstreze împărăţia, să distrugă despotismul autocra-

(Continuare în pag. 3-a)

Tancuri româneşti pe drumuri basarabene

Românii dintre Nistru şi Nipru

Numărul şi aşezările lor

Nistrul este o frontieră naturală însă nu îndeplineşte condiţia unei frontiere etnografice, de oarece spre răsărit, până la Nipru şi chiar dincolo de acest fluviu sunt Români, care în unele regiuni trăesc în masse compacte şi păstrează până azi limba, obiceiurile şi conştiinţa lor naţională. Ocupându-se de Românii dintre Nistru şi Nipru, d. Romulus Seişanu scrie în lucrarea sa: „Principiul naţionalităţilor": „Dincolo de Nistru până la Nipru, există o massă compactă românească, stabilită în această regiune de câteva secole şi în mare parte băstinaşă.

Statisticile ruseşti dinainte de războiul mondial prezintă erori, sau falsuri privitoare la repartiţia populaţiunii pe naţionalităţi.

Astfel, după o statistică administrativă din anul 1834 ar fi fost în guvernământul Cherson, 75.000 de Români; în guvernământul Podolia, 7427 şi în guvernământul Ecaterinoslav 9758. După statistica oficială rusă din anul 1897 sub rubrica „numărul Moldovenilor" (Români) au fost trecuţi în:

1.	Guv. Cherson,	147.118
2.	„ Podolia	26.461
3.	„ Ecaterinoslav,	8.493
4.	„ Taurida, (Crimeia)	2.893
	Total	184.927

D. V. Harea în lucrarea sa „Românii de peste Nistru" a evaluat numărul Românilor transnistrieni la peste 650.000. Referindu-se la hărţile etnografice respective, d. Harea, scrie:

„Astfel, după hărţile etnografice, în judeţele Balta, Moldovenii ocupă o întindere de cel puţin 20 la sută din suprafaţa totală.

In acest judeţ, în localităţile cu numiri moldoveneşti se află peste 100.000 de locuitori. Nu este, deci, exagerat când socotim că în acest judeţ sunt aproximativ 75.000 locuitori.

Mai puţin, dar totuşi, o populaţie românească destul de numeroasă se află în jud. Ovidiopol.

După dicţionarul enciclopedic Broghaus-Euform, acolo erau în 1905 peste 20.000, deci acum peste 25.000.

In celelalte judeţe iarăşi este o populaţie însemnată, deşi statistica din 1897 nu o arată deloc, sau numai cu zeci şi sute. Harta etnografică a lui A. Nour arată mai multe sate româneşti din jud. Movilău şi Iambol vecine cu Basarabia. In aceste două judeţe autorul hărţii are rude, a trăit câţiva ani acolo şi prin urmare e în stare să cunoască locurile. Dar ruşii socot acolo câte o sută, sau două de moldoveni la judeţ".

După d. Ştefan Meteş, membru al Academiei Române, Românii dintre Nistru şi Nipru ar fi fost în 1926 între 600.000—700.000 de persoane: 400.000 în guv. Cherson; 150.000 în guv. Podolia; 40.000 în guv. Ecaterinoslav. (Darea de seamă a conferinţei d-lui Meteş, ţinută la Cluj, apărută în ziarul „Patria" din 20 Martie 1926).

D. prof. Ştefan Ciobanu, membru al Academiei Române, într'un articol publicat în revista „Şcoala Basarabiei", a evaluat populaţia românească din Rusia la 800.000 ca şi Petre Gârboviceanu, care a tratat acest subiect într'o conferinţă ţinută la Ateneul Român din Bucureşti, în anul 1925.

D. Neur ne-a dat cifra de un milion; iar după d. N. P. Smochină, populaţia română din U.R.S.S. trece de 1.200.000. („Les Moldaves de Russie sovietique depuis leur origine jusqu'à nos jours", Moldova Română, An. I, W. 1, 1935).

Această populaţie este astfel împărţită pe ţinuturi: în fostul guvernământ al Podoliei, 158.000; în fostul guv. al Chersonului, 361.000; în fostele guv. Taurida şi Ecaterinoslav peste 100.000; iar dincolo de Nipru, în Caucazia şi în Siberia, alte câteva zeci de mii.

In Republica Moldovei, după statistica sovietică, din 17 Decembrie 1926, populaţia totală a fost de 557.170 (Români, Ucrainieni, Ruşi, Evrei şi alte naţionalităţi); — dintre care locuitorii Români au fost socotiţi 176.000 (în 208 sate).

Un grup relativ însemnat de Români din Crimeea se numesc „Cazaclii", iar membrii altor grupe se aseamănă cu Moţanii din Ardeal. Să nu uităm că ciobanii români ardeleni se duceau cu oile lor până în Caucaz şi o parte dintr'ânşii s'au stabilit în diferite ţinuturi din Rusia de sud.

In cântecele căzăceşti se

(Continuare în pag. 3-a)

In toată ţara s'au făcut eri slujbe

pentru pomenirea Regelui Ferdinand şi a Reginei Maria

Pe primul plan: Majestăţile Lor Regele Mihai I şi Regina Mamă Elena, împreună cu Arhiducesa Ileana de Habsburg.

S'au scurs 14 ani dela moartea Marelui Rege Ferdinand, care odihneşte alături de Augusta Sa Soţie, Regina Maria, în criptele domneşti dela Curtea de Argeş.

Ţara dela un capăt la altul a comemorat cu adâncă smerenie pe făuritorul unităţii naţionale şi pe marea Sa tovarăşe de viaţă şi de fapte Regina Maria, oficiindu-se în toate bisericile slujbe religioase pentru pomenirea şi odihna sufletelor Lor.

La Curtea de Argeş comemorarea Regelui Intregitor de ţară s'a desfăşurat într'un cadru impresionant. Cavalerii ordinului Mihai Viteazul, au făcut un pios pelerinaj la criptele regeşti, aducând omagiul de închinăciune memoriei regretaţilor Suverani.

Insuşi Conducătorul Statului, d. General Ion Antonescu, părăsind pentru un moment câmpul de luptă, s'a dus la Curtea de Argeş să se închine în faţa Regilor ocrotitori de ţară, care veghiază asupra biruinţei oştilor noastre în războiul de desrobire al fraţilor basarabeni şi bucovineni de sub tirania comunistă.

Cinstirea memoriei Regelui Ferdinand şi a Reginei Maria are de data aceasta o semnificaţie deosebită.

Oştile noastre biruitoare, sub comanda Generalului Antonescu, făuresc cu jertfa sângelui lor ţara, în graniţele pe care ni le-au lăsat Regele Ferdinand şi luptătorii războiului trecut.

Astăzi, când recucerim prin vitejia soldatului român tot ce am pierdut anul trecut, se cuvine să ne închinăm cu smerenie în faţa Regilor dela Curtea de Argeş şi să mulţumim Celui Atot puternic că ne-a învredniciţ să refacem ţara, aşa cum au dorit-o şi ne-au lăsat-o Ei.

LA PATRIARHIE

In Bucureşti, s'a oficiat la Sfânta Patriarhie, un serviciu religios, la care au luat parte membrii guvernului, în frunte cu d. prof. Mihai A. Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte adinterim al consiliului de miniştri şi reprezentanţii autorităţilor militare şi civile.

O companie de onoare cu drapel şi muzică a dat onorul.

D. prof. Mihai A. Antonescu, vice-preşedinte al consiliului, însoţit de d. general I. Iacobici, a trecut în revistă compania de onoare, după care cei prezenţi au primit defilarea trupei.

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU AL APĂRĂRII NAŢIONALE

Cu această ocazie, d. general Iosif Iacobici, ministrul apărării naţionale, a rostit următoarea cuvântare:

OSTAŞI, se împlinesc azi 14 ani de când Regele Ferdinand I s'a dus dintre noi.

Amintirea Regelui Intregitor al Neamului Românesc va rămâne vie în sufletul tuturor românilor, pentrucă prin iscusita şi dreapta Sa conducere, ne-am văzut idealul naţional împlinit.

Cârmuirea Sa a fost un nesfârşit drum de realizări cari au dus la înfăptuirea României Mari.

Ostaş întreg, a fost totdeauna alături de armata Sa, atât la bucurii cât şi la dureri.

Tot astăzi, sunt trei de când Regina Maria se odihneşte lângă Marele Rege la Curtea de Argeş.

Viaţa ei pilduitoare, alături de cei slabi şi necăjiţi, a lăsat o urmă neştearsă în inimile tuturor.

Ingrijind pe răniţi, îmbărbătând şi ajutând pe cei nenorociţi, a trăit viaţa poporului ei.

Un Rege Mare şi o Regină cu suflet de aur, şi-a închinat viaţa poporului Lor, împletindu-şi munca pentru binele şi progresul României.

Acum, când neamul românesc luptă pentru redobândirea graniţelor sale fireşti, spiritul Lor veghează asupra noastră.

Se cuvine, ca toţi, cu recunoştinţă şi smerenie, să ne plecăm în faţa mormintelor Marelui nostru Rege Ferdinand I şi neuitatei noastre Regine Maria.

LA CURTEA DE ARGEŞ

Ţara întreagă şi-a plecat ieri, fruntea în amintirea Marelui Rege Ferdinand cel Loial Intregitorul şi a neuitatei Regina Maria.

In toate bisericile din Bucureşti şi din ţară s'au oficiat parastasuri pentru pomenirea lor. Preoţii şi învăţătorii satelor au preamărit personalitatea, opera şi însemnătatea lor în istoria contimporană a României.

❖

In vederea pomenirii Regelui Ferdinand, dela a cărui moarte se împlinesc 14 ani, cavalerii ordinului „Mihai Viteazul" — cei mai bravi ostaşi ai Neamului din trecutul război, — au sosit la Curtea de Argeş de Sâmbătă.

Mormintele Regelui Ferdinand şi al Reginei Maria au fost acoperite cu coroane de flori în semn de recunoscătoare amintire.

VEGHEA DELA MORMANT

In noaptea de 19—20 Iulie cavalerii s'au dus la mânăstire, unde, într'o atmosferă de reculegere şi pietate au ascultat slujba religioasă oficiată de P. S. Lor Episcopul Dionisie şi Emilian Antal, înconjuraţi de un sobor de preoţi.

La mormântul Marelui Rege, cavalerii au făcut de strajă pe rând. Vitejii războiului de întregire cu gândul la comandantul lor din vremurile eroice ale războiului mondial, retrăiau plini de emoţie clipele de glorie când s'a făurit, prin jertfă, imaginea României Mari.

D. general Rujinski anunţă:

— *Este ora două şi un sfert.*

In acest moment toată asistenţa îngenunchiază într'o tăcere solemnă. Este ora, în care, cu 14 ani în urmă, Marele Rege desrobitor a închis ochii pentru vecie. Muzica militară intonează „Rugăciunea". Ochii tuturor sunt umezi de lacrimi.

Pomenirea Regelui întregitor într'un moment când neamul luptă din nou pentru întregirea lui, covârşeşte de emoţie sufletele celor prezenţi.

In zorii zilei, cavalerii, după ce au făcut de strajă la mormânt, au plecat dela mânăstire.

SOSIREA GENERALULUI CONDUCATOR

Duminică la ora 11 a sosit la Curtea de Argeş d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, însoţit de d. general Vasiliu, şeful jandarmeriei şi de d. col. M. Elefterescu. La intrarea în curtea mânăstirei, o companie de onoare şi muzica militară au prezentat onorul Conducătorului. După ce a trecut în revistă compania de onoare, d. general Antonescu s'a îndreptat spre mânăstire. Pe scări a fost întâmpinat de cavalerii ordinului Mihai Viteazul şi de şefii autorităţilor locale.

Au fost prezenţi d-nii: g-ral C. Pantazi, subsecretar de Stat al armatei de uscat; g-ral N. Rujinski, preşedintele Asociaţiei cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul"; g-ral C. Nicolescu, comandantul militar al Capitalei; g-ral Leoveanu, directorul general al siguranţei; generalii: E. Pălângeanu, Calotescu, St. Panaitescu, Ion Georgescu, V. Maxim, B. Bădescu, Ionescu Munte Sebastian şi C. Stareşin; colonelii: Chirescu, secretar general la ministerul cultelor, V. Repanovici, Aram, dr. M. Bruteanu, Gr. Gre-

(Continuare în pag. 3-a)

D. general Antonescu la parastasul dela Curtea de Argeş.

In inaintarea lor, forţele germano-române au sdrobit rezistenţa inamicului

Trupele aliate continuă urmărirea sovieticilor pe malul de răsărit al Nistrului

Comunicatul înaltului comandament al forţelor armate germane

Berlin, 20 (Rador). — **Inaltul Comandament al forţelor armate germane publică de la Cartierul general al Fuehrerului următorul comunicat:**

Forţele germano-române înaintând în Basarabia, au sdrobit rezistenţa inamicului, continuând urmărirea lui pe malul de răsărit al Nistrului.

In sectorul Smolensk operaţiunile se continuă în mod sistematic.

Pe frontul finlandez au fost obţinute noi succese.

In mai multe puncte ale frontului de Est, trupele sovietice încercuite au făcut încercări disperate de despresurare cari au eşuat. Inamicul a suferit pierderi grele şi sângeroase.

In lupta împotriva Marei Britanii, avioane de luptă au bombardat noaptea trecută obiective militare în Anglia centrală şi orientală. Cu prilejul încercărilor inamice făcute ziua pentru a ataca teritoriile ocupate de pe coasta Canalului Mânecii şi coasta norvegiană, avioanele de vânătoare germane şi artileria antiaeriană au doborît 7 avioane, artileria marinei 2 avioane şi un vas de avantpost un avion inamic.

Avioane de luptă britanice au atacat în noaptea trecută câteva localităţi situate în Nord-Westul Germaniei şi mai ales oraşul Hanovra. Au fost aruncate bombe explosive şi incendiare. N'au fost provocate pagube militare sau economice. Avioane de vânătoare de noapte au doborât unul din avioanele britanice atacatoare.

Pierderile armatei sovietice

s'ar ridica la un milion şi jumătate de oameni

Berlin, 20 (Rador). — **Corespondentul agenţiei „Havas-Ofi" anunţă că, după observatori neutri, pierderile armatelor sovietice s'ar ridica la un milion şi jumătate de oameni.**

Mii de soldaţi sovietici şi un mare număr de ofiţeri s'au predat germanilor

Ce declară un căpitan bolşevic

Berlin 20 (Rador). — In sectorul de Nord al frontului sovietic, mii de soldaţi sovietici şi un mare număr de ofiţeri, au trecut în rândurile germane. Printre aceştia din urmă se află şi căpitanul Vasilievici Novikov, profesor la şcoala militară din Petersburg.

Răspunzând întrebărei ce i s'a pus, pentru ce un astfel de mare număr de bolşevici trec la germani, el a declarat: „nu avem dreptul să ne retragem din luptă. In fiecare luptă ne-am aflat între trupele germane şi mitralierele comisarilor politici. Cine nu răspunde cerinţelor comisarilor politici, este judecat de către o Curte marţială, dacă n'a fost mai dinainte ucis de mitraliere. Nu este, deci, alt mijloc de scăpare de această soartă, decât predându-ne. Dacă soldaţii nu se răzvrătesc împotriva terorismului comisarilor politici, aceasta se datoreşte faptului că nu-şi dau seama că ar putea exista alt tratament şi, apoi îşi dau seama că cea mai mică încercare este pedepsită cu pedeapsa cu moarte.

Se spusese soldaţilor sovietici că viaţa în celelalte ţări ale Europei era mult mai rea decât în Rusia sovietică. Eu, a declarat căpitanul Vasilievici Novikov, aflasem de la anumiţi camarazi şi funcţionari ai partidului sovietic cari vizitaseră Germania, Franţa şi alte ţări, că viaţa acolo este mult mai uşoară. Dar bieţii soldaţi nu puteau şti aceasta, căci n'aveau posibilitate a face vre-o comparaţie.

Sotia unui căpitan, făcută prizonieră, împreună cu nevestele altor ofiţeri, a făcut şi ea declaraţii asemănătoare. Toate aceste femei erau în uniformă şi erau înarmate Pentru ele lucrul era foarte natural de a trage asupra soldaţior germani. Li se spusese că dacă nu trag, vor fi torturate, violate şi masacrate. Intrebată această soţie de căpitan, dacă a crezut toate aceste poveşti, ea a răspuns că de atâtea ori auzise aceste ororî chiar din gura ofiţerilor superiori, încât n'avea de ce să nu le creadă.

Un singur tun antiaerian german a distrus 20 care de asalt sovietice

Berlin, 20 (Rador). — **In cursul unui atac sovietic neaşteptat, comandantul unei baterii germane de artilerie antiaeriană, aflat lângă tunul cel mai înaintat, s'a văzut deodată înconjurat de un grup de care de asalt inamice. Neavând vremea să pună toate tunurile în poziţie, a dat primului tun comanda să tragă şi a nimicit, în scurt timp, 16 care inamice. Celelalte au luat-o la fugă.**

Un sergent a mai distrus însă, cu acelaşi tun, alte patru care de asalt sovietice.